

Nachtwake KCV: Surinaamse jongeren onder druk

Eerste-vrijdag samenkomst

De Katholieke Charismatische Vernieuwing (KCV) is een beweging binnen de RK-kerk, die mensen helpt om te groeien in een diepere persoonlijke relatie met Jezus. Vanuit die doelstelling organiseert de KCV verschillende activiteiten waaronder de eerste-vrijdag samenkomst in Asewa 'Otono. De ene maand is er een eucharistieviering met uitstalling van het Allerheiligste en de volgende maand een nachtwake.

In de nacht van vrijdag 4 op zaterdag 5 augustus werd er tussen 22.00 en 06.00 een nachtwake gehouden met als thema 'Surinaamse jongeren onder druk'. Misschien zijn er mensen die zeggen dat dit een onchristelijk uur is, maar juist in de stilte kunnen wij Gods stem horen. De groep van 25 gelovigen bestond uit leden en leidsters van de verschillende gebedsgroepen en enkele deelnemers van de laatstgehouden vorming Leven in de Geest. Ook diaken Lito Alantee was aanwezig.

Kerk en sociale kwesties

Een paar maanden geleden werd onze samenleving opgeschrikt door een dodelijke steekpartij. Twee jongens waren hierbij betrokken en één gewonde heeft het niet overleefd. Triest! Dit is een maatschappelijk vraagstuk dat velen bezighoudt inclusief de kerkgemeenschap. Moet de kerk worden betrokken bij sociale kwesties? Absoluut, want ook de kerk kan een rol vervullen in het aandragen van oplossingen voor maatschappelijke vraagstukken. Tegen deze achtergrond is ervoor gekozen tijdens de nachtwake gelovig te bidden voor onze jongeren.

Kain en Abel

De momenten van gebed werden afgewisseld met activiteiten zoals een quiz, verschillen zoeken in christelijke plaatjes en een brainstormsessie gevolgd door presentaties. Vanwege de interactieve benadering kon niemand in slaap vallen. Zuster Lucille Samson-Karg heeft een inleiding gehouden over Kain en Abel (Genesis 4,1-16). Deze zonen van Adam en Eva hebben elk een offer voor de Heer gebracht. God heeft het offer van Abel geaccepteerd, maar van Kain niet. Kain wordt afgunstig. Hij voelt zich door God afgewezen. Zijn gevoel van eigenwaarde krijgt een deuk. Zijn 'ik' is verwond geraakt en hij heeft zijn broer vermoord. Hoe heeft het zo ver kunnen komen?

Verbondenheid met Christus

De discussie over het onderwerp is in groepen van maximaal vijf personen gevoerd. Er werd daarbij nagedacht over situaties die maken dat jeugdigen ontsporen. Een steeds terugkerende kreet was 'de huiselijke situatie' en 'het gebrek

aan goede rolmodellen'. Ouders en verzorgers hebben de taak hun kinderen hoop en liefde te geven.

Verder is het belangrijk om jongeren op te voeden met christelijke waarden, zodat ze zichzelf verder kunnen ontwikkelen in verbondenheid met Christus. Soms lukt dit niet, omdat ouders zelf ook geen onbezorgde, liefdevolle jeugd hebben gehad. Wat ook speelt, is de slechte financiële situatie in ons land. Hierdoor hebben ouders meerdere banen en dus geen tijd voor quality time met hun kinderen. Huizen zijn overvol, meerdere gezinnen wonen onder een dak of er is sprake van huiselijk geweld.

Katholieke identiteit

Enkele aanwezigen hebben zich luidop afgevraagd of de katholieke identiteit aan het verdwijnen is. Ze merkten op dat er geen catecheselessen meer worden verzorgd op rooms-katholieke scholen, onder andere omdat de leerkrachten niet allemaal katholiek zijn. Deze leerkrachten kunnen de katholieke geloofsleer dan ook niet overtuigend en krachtig overbrengen. Je weet toch dat een getuigenis vertellen, mensen kan inspireren om in God te geloven? Kunnen ongelovigen getuigen? Nee. Ze kunnen anderen dus moeilijk aansteken als het vuur van Christus niet in hun hart brandt. Een andere trieste ontwikkeling is, dat kinderen zonder hun ouders naar de kerk gaan of ze bezoeken de eredienst helemaal niet. Nu is de tijd om nieuwe en creatieve wegen te bewandelen om onze jongeren te bereiken. Hoe zouden wij daarin ons deel kunnen doen? Een van de zaken die is genoemd, is het organiseren van workshops voor jongeren door jongeren. Sportactiviteiten zijn volgens de aanwezigen een andere manier om jongeren te begeleiden in verdraagzaamheid en liefdevol samenwerken.

wordt vervolgd op pagina 2

...WAAR GEBEURD VERHAAL...

Op zekere dag was boer Fleming aan het werken op zijn land in Schotland toen hij plotseling een noodkreet hoorde, een hulpgeroep van iemand die in angst verkeerde. Hij stopte zijn werk en ging op het hulpgeroep af. Hij zag daar verderop in het moeras een jongen vechten om zijn leven. Hij zat tot aan zijn heupen in het drijfzand en kon ondanks alle inspanningen zich er niet uit bevrijden. Met veel moeite slaagde de boer er in, met gevaar voor eigen leven, om de jongen uit het drijfzand te redden en het was net op het nippertje dat de boer hem redden van een gewisse dood.

De volgende dag stopte er voor het eenvoudig huisje van de boer een deftige koets. Een keurig geklede Heer stapte uit. Het was de vader van de jongeman die de boer de dag tevoren uit het moeras had gered. Dankzij U is mijn zoon nu nog in het leven en ik kom U daarvoor persoonlijk bedanken en U rijkelijk belonen. Maar de boer weigerde de grote som geld die de rijke Heer hem wilde geven.

Op dat naderend geluid van die mooi koets kwam de zoon van de boer het huisje uit om te kijken wie daar in zo'n mooie koets aan kwam gereden. Is dat Uw zoon? Vroeg de rijke landlord aan de boer. Jawel meneer, dat is mijn zoon die net zo oud is als de uwe. Als U mijn beloning niet wil aannemen dan stel ik U voor dat Uw zoon dezelfde opleiding mag volgen als mijn zoon. Ik zal mij daarvoor aansprakelijk

stellen. De boer die had gehoord dat zijn zoon op school het heel goed deed en een goede leerling was, ging graag op het voorstel in. Zo bezocht deze eenvoudige boerenzoon de duurste en de meest bekende scholen van Engeland. Hij studeerde medicijnen en door zijn specialisatie werd hij wereldberoemd. Hij onderzocht en bestudeerde de tak van microbiologie en vond uiteindelijk het Penicilline uit. Deze jongeman was de latere wereldberoemde Alexander FLEMING. In 1927 had hij de penicilline uitgevonden en zou daardoor vele mensenlevens redden en nog steeds wordt zijn ontdekking wereldwijd toegepast en redt nog steeds vele mensenlevens!

Enige jaren later kreeg de zoon van de rijke Landlord een acute longontsteking en door het toedienen van de penicilline die zijn vriend had uitgevonden, zou zijn uitvinding hem het leven redden. Deze vriend was niemand minder dan Sir Winston Leonard Spencer CHURCHILL, de grote engelse staatsman. Sir Winston CHURCHILL en Alexander FLEMING zijn jarenlang goede vrienden gebleven tot aan hun dood. In 1955 stierf de uitvinder Alexander FLEMING (1874-1965) In 1965 stierf de grote staatsman SIR Winston CHURCHILL (1881-1965)

M. Noordermeer

Nachtwake KCV: Surinaamse jongeren onder druk

Positieve rolmodellen

De ervaring leert dat jongeren zich gedragen naar wat zij in hun omgeving zien gebeuren. Willen we een gezonde jeugd, dan zijn positieve rolmodellen zonder meer een noodzaak. Een van de aanwezige zusters deelt een verhaal dat haar is bijgebleven. Haar grootmoeder vertelde vaak dit verhaal. Het is misschien geen waar gebeurd verhaal, maar we kunnen er allen iets van leren.

Een jongen mocht alles doen van zijn moeder. Zij corrigeerde hem nooit. Hij heeft hierdoor verkeerde keuzes gemaakt, die uiteindelijk ertoe hebben geleid dat hij op de elektrische stoel terecht kwam. Zijn laatste wens was om zijn moeder een kus te geven, maar... hij beet haar neus af. Hij zei tegen haar: 'Als jij mij had gecorrigeerd, zat ik niet hier vandaag.' Herkenbaar? Ouders moeten hun kinderen corrigeren en kunnen de Bijbel gebruiken om goede en slechte voorbeeldfiguren te belichten. Waar moet zo een rolmodel aan voldoen?

Het leven van rolmodellen uit de Bijbel zoals Johannes, Moses, Daniel, Maria, Ruth, e.a. draait om de wil van God. Ze zijn toegewijd aan Hem. Onder alle omstandigheden zijn ze standvastig in het geloof. Gehoorzaamheid, moed, rust, gebed, onbaatzuchtig, nederigheid, zijn een paar andere eigenschappen die door de deelnemers worden genoemd.

Geen einde maar begin

"Moet de kerk worden betrokken bij sociale kwesties?", vroegen we aan het begin van dit artikel. Absoluut, want wij zijn de kerk. Ouders, leerkrachten en de jongeren zelf spelen een rol om maatschappelijke problemen aan

te pakken. De problemen van de jongeren ontstaan vaak juist door de problemen van de volwassenen om hen heen. Deze nachtwake heeft ons de ogen geopend om anders te kijken naar onszelf en onze rol. Als we de jongeren willen bereiken, moeten we gaan denken zoals zij. Als we de jongeren willen bereiken, moeten ook de ouders worden gevormd om Gods Woord beter te begrijpen, om te leren bidden. Geestelijke vorming wordt daarmee niet iets alleen van de kerk, maar een belangrijke verantwoordelijkheid van ons allemaal.

door Liesbeth Cairo en Cheryl Jacott-Daal

HIER ZOU

UW ADVERTENTIE

KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdomparamaribo.org
omhoog@gmail.com

Wilt u graag Omhoog elke week

blijven ontvangen?

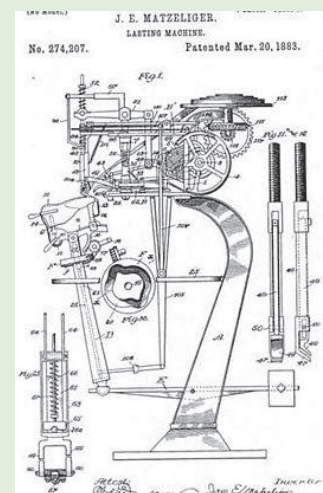
Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169 bij De
Surinaamse Bank

t.n.v. R.K. Bisdom
met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene
die reed bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!

Wist je dat??

Jan Ernst MATZELIGER, is geboren op de plantage "TWIJFELACHTIG" aan de Cottica op 15 September 1852. Toen hij 12 Jaar oud was verhuisden zijn ouders naar Paramaribo. Hij was een goede technische student en hem werd aangeboden, 19 jaar oud, om naar America te gaan om zijn talenten beter te ontwikkelen en zo kwam hij in de werktuigbouwkunde terecht. In Philadelphia leerde hij het schoen-makersvak. Hij ontdekte dat bovenscholen en schoenzool vlugger en steviger aan elkaar konden gemaakt worden en daarvoor heeft hij de "SCHOEN-ZWIK-MACHINE" uitgevonden. Hiervoor vroeg hij "patent" aan en verkreeg die. Ter nagedachtenis aan deze beroemde Surinamer gaven de Amerikaanse posterijen een postzegel uit op 15 september 1991. In Noord-Paramaribo is er een straat naar hem vernoemd (kaart 1/A2) parallel aan de Mr. R. W. Thurkow-straat!

P. M. Noordermeer

Commentaar op de lezingen van de 23e zondag door het Jaar (Jaar A)

Achtergrond van de eerste lezing (Ezechiël 33: 7-9)

De vorige week kwamen we de profeet Jeremia tegen, die steeds weer voelde hoe God hem dreef om de tijdgenoten die Gods geboden en normen hadden verlaten, hierop te wijzen en de koning en de vooraanstaanden te Jeruzalem op te roepen tot bekering en verandering van gedrag. Een tijdgenoot van Jeremia was de profeet Ezechiël. Toen de legers van de Babyloniërs Juda en Jeruzalem geplunderd en verwoest hadden, ging Ezechiël mee de ballingschap in. Hij is als profeet een van de belangrijkste religieuze leiders geweest van de Joodse ballingen in Babylonië. Hij moest hen erop wijzen dat zij, ondanks de vroegere oproepen van de profeten, vaak gedaan hadden wat slecht was in Gods ogen en zo zelf deze ramp over zich gebracht hadden. Maar Ezechiël zal ook hoop brengen in het aankondigen van Gods barmhartigheid. Indien de Israëlieten zich weer keren tot God, zal Hij zich opnieuw over Zijn volk ontfermen en hen een nieuwe kans en een nieuwe toekomst schenken.

Eerste lezing: Ezechiël 33: 7-9

Zo spreekt de Heer: "Gij, mensenkind, als wachter heb Ik u aangesteld over het volk van Israël. Hoort gij een woord uit Mijn mond, waarschuw hen dan namens Mij! Als Ik tot de boosdoener zeg: "Jij, boosdoener, jij moet sterven!" en als gij dan uw mond niet opendoet en de boosdoener niet waarschuwt voor zijn gedrag, dan sterft die boosdoener wel om eigen schuld, maar dan kom Ik zijn bloed van u opeisen. Hebt gij de boosdoener echter gewaarschuwd voor zijn gedrag, hem gezegd dat hij zich moet bekeren, en hij bekeert zich niet, dan sterft hij om zijn eigen schuld, maar gij hebt uw leven gered".

Tussenzang: Psalm 95

REFREIN: *LUISTERT DAN HEDEN NAAR GODS STEM; WEEST NIET HALSSTARRIG.*

1. Komt, laat ons de Heer met gejubel begroeten,
juichen wij toe de rots van ons heil.
Laat ons verschijnen voor Hem met een lofzang,
Hem met liederen eren.

2. Komt laat ons aanbiddend ter aarde vallen,
neerknielen voor Hem die ons schiep.
Hij is onze God en wij Zijn volk,
Hij is de Herder en wij Zijn kudde.

3. Luistert heden dan naar Zijn stem,
weest niet halsstarrig als eens in Meriba
waar uw vaderen Mij wilden tarten,
ofschoon zij Mijn daden hadden gezien.

Achtergrond van de tweede lezing (Romeinen 13: 8-10)

De brief aan de Romeinen is een meesterwerk van Paulus. Hij leert ons dat wij allen als mensen tekort zijn geschoten door de zonde, maar dat wij gered zijn door ons geloof en onze verbondenheid met Christus, die door Zijn kruisoffer de macht van het duister heeft overwonnen door de goddelijke trouw en liefde. Jezus vraagt enkel van ons dat wij Hem navolgen in de liefde.

Tweede lezing: Romeinen 13: 8-10

Broeders en zusters, zorgt dat gij niemand iets schuldig zijt. Uw enige schuld blijve de

In liefde samen

onderlinge liefde. Wie zijn naaste bemint, heeft de wet vervuld. Want de geboden: "gij zult niet echtbreken, niet doden, niet stelen, niet begeren", en alle andere, kan men samenvatten in dit ene woord: "Bemin uw naaste als uzelf". De liefde berokkent de naaste geen enkel kwaad. Liefde vervult de gehele wet.

Achtergrond van de evangelielezing: (Matteüs 18: 15-20)

Matteüs schreef zijn evangelie in Israël in een tijd toen de Joodse Christenen ondertussen al vervolgd werden door de Joodse overheid. Matteüs heeft daarom in hoofdstuk 18 van zijn evangelie verschillende uitspraken van Jezus samengebracht waarin de Heer spreekt over de Kerk, die een gemeenschap moet zijn van liefde en eenheid. Maar Christus was zich er van bewust dat wij mensen vaak tekortkomingen kennen en geregeld ontrouw zijn aan onze diepste idealen, waardoor er ook spanningen ontstaan in de Kerkgemeenschap. Zo reikt Jezus ons Zijn wijsheid, om in concrete situaties de roeping tot liefde en eenheid waar te maken.

Evangelie: Matteüs 18: 15-20

In die tijd zei Jezus tot Zijn leerlingen: "Wanneer uw broeder gezondigd heeft, wijs hem dan onder vier ogen terecht. Luistert hij naar u, dan hebt gij uw broeder gewonnen. Maar luistert hij niet, haal er dan nog een of twee personen bij, opdat alles beruste op de verklaring van twee of drie getuigen. Als hij naar hen niet wil luisteren, leg het dan voor aan de kerk. Wil hij ook naar de kerk niet luisteren, beschouw hem dan als een heiden of tollenaar. Voorwaar, Ik zeg u: Wat gij zult binden op aarde zal ook in de hemel gebonden zijn, en wat gij zult ontbinden op aarde zal ook in de hemel ontbonden zijn. Eveneens zeg Ik u: Wanneer twee van u eensgezind op aarde iets vragen - het moge zijn wat het wil - zullen zij het verkrijgen van Mijn Vader die in de hemel is. Want waar er twee of drie verenigd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden".

Overweging:

Ook vandaag wil ik bij de overweging rond de lezingen van deze zondag, het thema laten weerklinken van het nieuwe beleidsplan van ons Bisdom: "In liefde samen". Ik heb er enkele zondagen geleden bij de lezingen ook al naar verwezen. Dit inspirerende thema heeft twee aspecten die beide even belangrijk zijn en elkaar aanvullen: "in liefde" en "samen".

Als kerkgemeenschap zijn we niet als een

bedrijf of een zakelijke onderneming. Als kerkgemeenschap behoren wij geleid te worden door andere, diepere idealen. Als katholieken zouden wij een bijzondere sfeer moeten uitstralen van saamhorigheid, van eenheid en zorg voor elkaar, van betrouwbaarheid, kortom, van liefde.

"In liefde samen!" De liefde moet in ons midden zo bewust centraal staan, dat we onszelf en onze kerk- en parochiegemeenschap steeds weer evalueren op dat ideaal van "in liefde samen". Is in ons midden liefde echt en waarachtig, en niet een uiterlijk masker om goed over te komen bij anderen? Kunnen anderen van ons zeggen dat wij echt ons best doen om de medemens om ons heen oprecht en eerlijk, rechtvaardig en barmhartig, te behandelen? Betekent liefde bij ons iets dat werkelijk inhoud heeft en dat ons samenhoudt, ons met elkaar verbindt omdat wij ervoor kiezen mild om te gaan met elkaars verschillen? Kunnen anderen ook aan ons als parochiegemeenschap merken dat wij echt ons best doen om bij alle verschillen en anderszijn toch samen te werken, ons best doen om een prettige en hartelijke sfeer te scheppen waar wij en anderen graag naartoe komen om te bidden, om het Woord en het geestelijk voedsel te ontvangen, maar ook om elkaar te ontmoeten?

Jezus leert ons in het evangelie vandaag, dat liefde geregeld van ons vraagt dat wij ook moeilijkere zaken durven aanpakken of bespreekbaar maken, als ze anders als negatieve gezwollen onze mentaliteit of onze visie zouden verzieken, of ons, of onze relaties, of onze gezinnen of gemeenschap zouden meesleuren weg van de waarden en de visie van Gods Rijk. Wij mensen hebben namelijk helaas ook heel wat negatieve tekortkomingen en er trekken manieren van leven en je gedragen aan ons, die ons ongemerkt weg zullen doen drijven van Gods waarden en normen van eerlijkheid, van samen delen en betrokkenheid. Over deze zaken moeten wij in liefde durven spreken. Geregeld zullen wij niet mogen schuilen achter het erg druk hebben, of het niet over willen komen alsof je je bemoeit met anderen hun prive, of een verkeerde, misplaatste vorm van niet willen oordelen. Liefde moet ook krachtig en sterk durven zijn als sommige zaken ernstig verkeerd zijn en dan moeten we durven spreken vanuit de visie die God ons geeft in Zijn geboden.

"Zachte heelmeesters maken stinkende wonden", zegt een spreekwoord. Dit spreekwoord is geboren uit de levenservaring van vele mensen die ervaren hebben dat als we niet voldoende proberen het kwaad te corrigeren, of tegen te gaan, dit ertoe zal leiden dat het kwaad steeds grotere vormen zal gaan aannemen. Jezus leert ons vandaag heel helder dat wij vormen van zonde en negativiteit, ook als zodanig moeten benoemen wanneer dat nodig is.

De afgelopen twee zondagen hoorden we hoe de Heer bij Petrus een bijzonder herderschap neerlegde met de symboliek van het binden en ontbinden: symboliek van de fijne maar ook alle moeilijke kanten van het leiding geven. Vandaag legt de Heer deze zelfde symboliek

Wordt vervolgd op pagina 4

Commentaar op de lezingen van de 23e zondag door het Jaar (Jaar A)

van het binden en ontbinden neer bij elk van ons die de kerkgemeenschap vormen. Hij spoort ons aan om de moeilijke kanten van het geloof niet uit de weg te gaan. Onze band met de Heer gaat niet alleen over bidden, over troost vinden en kracht. Onze band met de Heer uit zich ook in het gecommiteerd zijn voor wat God te zeggen heeft over de concrete doorwerking van Zijn geboden en waarden. De Heer heeft wat te zeggen over hoe wij omgaan met gezinsleden, over wat wij behoren te doen –en niet doen- als we in politieke posities van invloed zitten. De Heer geeft ons normen over onze wijze van zaken doen.

In de eerste lezing noemt God ons allen “wachters”. In de tijd van de profeet Ezechiël waren er wachters op de stadsmuren om te waken of er geen vijanden aankwamen. God zegt ons dus dat wij wachters moeten zijn, maar dan niet ten aanzien van vijandige soldaten, maar ten aanzien van innerlijk moreel verval, ten aanzien van gedrag dat het hooghouden van Gods waarden en visie subtiel ondermijnt. Wij moeten wachters zijn die durven te spreken, ook als anderen dat soms niet willen horen. God zei in de eerste lezing: “Als gij uw mond niet opendoet en de boosdoener niet waarschuwt voor zijn gedrag, dan sterft die boosdoener maar dan kom Ik zijn bloed van u opeisen”.

Waarom vraagt God deze zware verantwoordelijkheid van ons? Omdat God liefde is, en liefde is dynamisch en betrokken.

Liefde vraagt geregeld om ook moeilijke zaken te bespreken

Liefde zegt niet “ieder voor zich, en God voor ons allen”, maar liefde vervangt het “ik” steeds weer met “wij”. Liefde is solidair en vindt grotere vreugde om mooie dingen samen te bereiken dan het in zijn eentje te doen. Liefde maakt zich verantwoordelijk voor het samen groeien in de diepte en in welzijn. Daarom zal liefde zich ook verantwoordelijk maken om datgene wat het gezamenlijk levensgeluk bedreigt, en dat is vooral het morele verval dat de innerlijke basis van mensen corrumpeert en doet afglijden, moedig te benoemen en op te roepen tot verbetering.

“In liefde samen”: dat is aan de ene kant vaak moeizamer dan “ieder voor zich”, maar daar waar wij offers brengen voor “in liefde samen”, daar zal ook de zegen en de voldoening zoveel dieper zijn. Laten we daarbij steeds weer de voorspraak vragen van Moeder Maria, die als Moeder van de Kerk altijd weer die liefde en die betrokkenheid uitstraalt. Dat zij ons hart mag leren “ja” te zeggen tot Gods stem, “ja” tot de liefde, en “ja” voor de medemens. Maria, toevlucht van de bedroefden en Moeder van altyddurende Bijstand, bid voor ons! Amen.

Op vrijdag 08 september, de feestdag van de geboorte van Moeder Maria, is een groep parochianen van de St.-Stefanuskerk in Pet'On dro, vertrokken op bedevaart naar Batavia. Mgr. Karel Choennie, bisschop van Paramaribo, ging voor in het Reisgebed voor Batavia en heeft de bedevaartgangers gezegend. Het thema van deze bedevaart is ‘Nanga Jezus tap’ a bergi.’ De bedevaartgangers werden vergezeld door hun pastoor pater Doris Weewee OMI en catechist broeder Paulus Lonwijk.

HIER ZOU

UW ADVERTENTIE

KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdomparamaribo.org
omhoog@gmail.com

...PROTESTANT – KATHOLIEK...

Een jongedame uit een katholiek gezin uit de Para heeft een vriend, maar hij is E.B.G. Op een dag zegt moeder tegen haar dochter: Jouw vriend is van rijke familie, maar hij is EBG. Je kunt dus niet met hem trouwen, alleen als hij katholiek wil worden. Als jullie gaan wandelen moet je veel praten over onze Kerk, de Paus, de Bisschoppen, priesters, de vieringen in de kerk zoals in de kathedraal en alles wat zo mooi is in onze roomse kerk. De dochter beloofde dat te doen... Maar na twee maanden komt de dochter huilend thuis. Wat is er? Vraagt de moeder? Wil hij niet rooms worden? Heb je hem niets verteld? Jawel, zegt de dochter, integendeel, hij wil priester worden!

M.Noordermeer